

Aslan Mahmuti

IVERJE

kratke forme

Magla

sediš pod jabukom s novim
životom čekas da latice
rasprši vetar kristalnu
kuglu u sebi dlanom čuvaš
vidiš u njoj kako me magla
uzdiže u etar

- - -

Luna

vihori svetla u crvenoj kosi
pokrećeš me osmehom nosim te
u zagrljaju kroz tiha mora noći
do praga raja tamo su hladni
gutljaji svetla ledeni su kristali
strasti u dubini oka otvara se
mrak nad nama i iz njega kapa
kap limunove boje lunarnog soka

- - -

Ruke

tvoje ruke bele u vodi
naša lica u plamenu tišine
u meni klija seme praznine
u meni sija dijamant tišine
tvoje ruke bele u vodi

- - -

Belo

u utrobi klija dijamant čist
i besprekorne lepote prelama
snopove boja u koje natapaš
dušu pred jutarnje šetnje.
u mojoj - trošni ugalj paklene
peći. gorim žestokom vatrom:
u meni se kuje mač poslednje
zemaljske pretnje.

Venera

tiha noć poput očiju mladih
obrezanika najavljuje bogatstvo
zore. lebdim u šupljoj belini
između noći i dana. venera
uranja u moje srčane komore.
stojim nad ušćem bele u zlatnu
i posrćem kao na klatnu, dok
mesec uvire u sunce. budi se
u meni stub soli na početku
dana bez boli - zjapi praznina.

- - -

Svetinja

gledaš svet slepim očima
ne nalaziš svetlosne karike
talasaju te plitki svetovi
opijaju te svetkovni gutljaji
u grlu gnezdo svetlih korala
sidro te potapa u polusvet
zuje pčele dok gubiš svest

- - -

Metamorfoze

daješ životu boje letnjeg neba
sve crno i mučno pretvaraš
u zrak hodočastim sedam
godina a ne stižem do tebe
jutro mi crna i mučna
sanjam da u katedrali tvoje
aure postajem proziran i lak

- - -

Jutro

jutro. sunce kao narandža
sveže i vedro klizi svojim
putem. daleko zubi planina
uranjaju u meko tkivo neba.
sedim uz potok i gledam te
u vodi. oči kroz elemente
lutaju ka slobodi. nešto
nas mračno vrebalo i čeka.
nešto nas tiho bezvremeno
nosi. jedna podzemna reka.

Park

sve su klupe slomljene
sva su mesta spaljena
kružiš kao kojot pod lunom
osećaš mrak i kraj vremena
pitomih vukova i svetova
gledaš vesti o svojoj smrti
u parku poslednji pokušaji
života tonu u ljigavu pustoš
na glave pada kumova slama
mir se vrti ljulja propada
u parku spaljenog hrama

- - -

Pro

bude me višeglasja i pesme
u noćnim satima bez glasa
na nebu dubokom luna talasa
daleke plićake sakralnih duša
okreće nas u krugu svemira
luda vizija bestidne česme
od vedrine živost zapenuša

- - -

San

sanjam da mi iz temena
raste bagrem
i da je u cvatu
skamenjen pred ogledalom
u prizmi između svetova
gledam moje oči
vezujem kravatu

- - -

Apeiron

ovo malo vetra vode vatre
u meni uzdignuto nad zemljanim
oltarom u ramu od etra
ovo malo sevanja grmljavine
smeha i srca u meni
ova mala iskra kraja u oku
pri pogledu na prvi početak

Kafana

kuda bih ja bez kafanskih stolova
bez bele pene piva na usnama
bez umornog veselja u dnu besmisla
bez šaha karata žena i domina
bez ljudi rođenih a odbačenih
bez crvenog svetla i belih dimova

- - -

Prelom

slobodni smo u igri
sudbine i smisla
smrt je večno
korak ispred nas
bridi ledeni zrak
u astralnom svetlu
svet se cepa na trećine
koje guta mrak
ostaje samo tišina

- - -

Pojava

pokrivaju te crna krila i brzi
pogledi belih tigrova i puma
grudi su ti narovi od slonove
kosti čuva te u svom srcu
noćna šuma zveri se grebu
i grizu pred tvojim sunčanim
bedrima uronićemo u ponornicu
i zaploviti ka tvojim dubinama
jedrima punim snova

- - -

Mak

crveni mak - spomenik marsa
okružen urbanim pećinama ljudi
crveno sunce
zasvođeno betonom
život pastira
igra sa sotonom
snovi bez boja
u valovima vremena
reka slika dana
bez muzike življenja

Cvet

u mom vrtu
kamen i pesak
pod njima spokoj
nad nama mir
sunce zaviri
kod nas da se smiri
i luna mi spusti na telo
svoj svet
tonemo belom vatrom
u lotusov cvet

- - -

Kuda

još jedna ura do ponoći
već me očaj opija
kuda će me noge odvesti
kada podignu stolice na stolove
i zatvore predvorja raja
da li ću do gnezda dolelujati
hoću li noćas u snu sam umreti